

DECIZIA nr. 000/07.2019

privind soluționarea contestației formulate de

persoana fizică X,

înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală -

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

sub nr. 000/2019

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice prin adresa nr. 000/2019, asupra contestației formulate de **persoana fizică X**.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2018 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice din cadrul A.N.A.F, având ca obiect suma de 000 lei, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Față de data comunicării actului administrativ fiscal contestat, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de persoana fizică X.

I. Persoana fizică X contestă Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2018 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice, pentru următoarele considerente:

Persoana fizică X susține că organele de verificare fiscală nu i-au respectat dreptul de a formula un punct de vedere față de constatările din

proiectul de raport de verificare a situației fiscale personale, prin faptul că nu au comunicat integral documentele ce au stat la baza constatărilor, așa cum prevede art. 145 alin. (2) și (3) din Codul de procedură fiscală.

Totodată, persoana fizică contestatară susține că termenul de exprimare a punctului de vedere față de proiectul raportului de verificare fiscală a fost mult prea scurt, nefiind un termen util, rezonabil și de natură a-i asigura acestuia respectarea dreptului de a fi ascultat la finalizarea verificării situației fiscale personale, conform art. 145 alin. (3) și art. 9 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

În același timp, persoana fizică X susține că organele de verificare fiscală nu au respectat prevederile art. 139 lit. 3) din Codul de procedură fiscală, care face referire la discutarea constatărilor organului fiscal cu persoana fizică verificată.

De asemenea, persoana fizică X susține că stabilirea cronologiei fluxurilor de numerar este nelegală, având în vedere că legiuitorul nu a prevăzut o obligație de justificare de către persoana fizică verificată a evoluției situației de trezorerie în cursul unei perioade.

Persoana fizică X susține că organele de verificare fiscală nu au ținut cont de disponibilul financiar comun existent în familie, iar suma de 000 lei, echivalentul a 000 euro, depusă de către aceasta în contul său bancar personal, provine din fondurile la care a avut acces în virtutea relației de familie cu soțul său, persoana fizică Y.

În același timp, persoana fizică contestatară susține că organele de verificare fiscală au recunoscut existența disponibilului financiar pus la dispoziție de soțul acesteia, persoana fizică Y, în ceea ce privește achitarea ratelor creditului contractat de la societatea A, ratele de credit fiind achitate din contul bancar comun, iar titularul fiind persoana fizică Y.

Totodată, persoana fizică X susține că organele de verificare fiscală nu au respectat prevederile art. 6 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, care se referă la dreptul de apreciere al organului fiscal în limitele rezonabilității și echității.

Având în vedere cele menționate, persoana fizică X solicită anularea Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2018.

II. Prin Raportul de verificare fiscală nr. 000/2018, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice au constatat următoarele:

Urmare verificării fiscale, pe baza documentelor și informațiilor transmise de persoana fizică verificată, precum și a celor primite de la terți, organele de

verificare fiscală au constatat că în anul fiscal 2013, persoana fizică X a utilizat fonduri, în cuantum de 000 lei și în aceeași perioadă sursele de fonduri identificate au fost în cuantum de 000 lei, rezultând o bază impozabilă în cuantum de 000 lei, generată de următoarele operațiuni:

- în perioada 01.01.2013-21.01.2013, persoana fizică X a realizat operațiuni de depunere numerar la ghișeul băncii în cuantum de 000 lei, echivalentul a 000 euro, pentru care organele de verificare fiscală au identificat surse financiare în cuantum de 000 lei provenind din soldul inițial de la data de 01.01.2013. Astfel, pentru diferența în cuantum de 000 lei, organele de verificare fiscală nu au identificat surse de fonduri;

- în perioada 31.01.2013-01.02.2013, persoana fizică X a realizat operațiuni de depunere numerar la ghișeul băncii pentru plata ratelor de credit conform contractului de credit ipotecar nr. 000/2007, încheiat cu A, în cuantum de 000 lei, echivalentul a 000 euro, pentru care au fost identificate surse financiare în cuantum de 000 lei, provenind din încasare salariu lunar la societatea B. Astfel, pentru diferența în cuantum de 000 lei, organele de verificare fiscală nu au identificat surse de fonduri;

- în perioada 28.02.2013-23.04.2013, persoana fizică X a realizat operațiuni de depunere numerar la ghișeul băncii pentru plata ratelor de credit conform contractului de credit ipotecar nr. 000/2007, încheiat cu A, în cuantum de 000 lei, echivalentul a 000 euro, și plată impozite pe clădiri, teren, auto în cuantum de 000 lei, pentru care au fost identificate surse financiare în cuantum de 000 lei, provenind din încasare salariu lunar la societatea B. Astfel, pentru diferența în cuantum de 000 lei, organele de verificare fiscală nu au identificat surse de fonduri.

Astfel, organele de verificare fiscală au calculat impozitul pe venit datorat de persoana fizică X pentru perioada impozabilă 01.01.2013-31.12.2013, corespunzător bazei de impozitare în cuantum de 000 lei, suma de 000 lei, pentru care au calculat obligații fiscale accesorii în cuantum de 000 lei, respectiv dobândă în cuantum de 000 lei și penalități de întârziere în cuantum de 000 lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de verificare fiscală, se rețin următoarele:

1. Referitor la argumentul persoanei fizice contestatate cu privire la faptul că nu i-a fost respectat dreptul de a amâna data discuției finale prin prisma faptului că data stabilită nu este utilă și nu i-a permis acestuia analizarea constatărilor din proiectul de raport de verificare fiscală comunicat și totodată, neluarea în considerare a documentelor justificative înaintate acestora prin adresa nr. 000/07.12.2018, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Potrivit art. 130 alin. (2) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“ART. 130 Dreptul contribuabilului/plătitorului de a fi informat

(2) Organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului/plătitorului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. În acest scop, odată cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție fiscală comunică și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală.”

organele de inspecție fiscală comunică data și locul la care va avea loc discuția finală și un exemplar al proiectului de raport de verificare fiscală.

Astfel, se reține că în data de 000, organele de verificare fiscală au procedat la înmânarea directă sub semnătură a Înștiințării pentru discuția finală nr. 000/2018, pentru data de 10.12.2018, ora 000, la care a fost anexat proiectul de raport de verificare.

Totodată, se reține că odată cu ocazia înmânării înștiințării pentru discuția finală, persoana fizică Z în calitate de împuternicit, a depus cu adresa înregistrată la Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice sub nr. 000/2018, documente în completare la solicitarea de informații și documente urmare Minutei întâinirii 000/05.11.2018 și a Notei explicative anexată la aceasta, pe care organele de verificare fiscală le-au luat în considerare la stabilirea stării de fapt fiscale.

De asemenea, se reține că discuția finală a avut loc în data de 10.12.2018, iar în cadrul acesteia organele de verificare fiscală au comunicat persoanei fizice contestatare, prin împuternicitul Z, noul proiect de raport de verificare fiscală prin care s-a ținut cont de documentele prezentate, la care au fost atașate anexele: Analiza operațiunilor derulate în numerar pentru perioada verificată și Situația detaliată a conturilor bancare pe categorii pentru perioada verificată, precum și constatările rezultate din verificarea situației fiscale personale.

Astfel, se reține că persoana fizică X a participat la discuția finală din data de 10.12.2018, iar ulterior la data de 14.12.2018 a prezentat punctul de vedere cu privire la proiectul de raport de verificare fiscală.

Mai mult, din discuția finală se reține faptul că persoana fizică X nu a solicitat amânarea acesteia, fapt pentru care argumentul persoanei fizice contestatare nu va fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei.

2. Referitor la argumentul persoanei fizice contestatare cu privire la faptul că organele de verificare fiscală nu i-au respectat dreptul de a formula un punct de vedere util față de constatările din proiectul de raport de verificare fiscală, în condițiile în care nu i-au fost comunicate integral documentele ce au stat la baza constatărilor acestora, motiv pentru care nu se poate considera că a fost respectat dreptul contestatarei de a fi ascultat, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Prin Minuta întâlnirii nr. 000/10.12.2018 la discuția finală încheiată cu împuternicitul persoanei fizice contestatate, persoana fizică Z, au fost consemnate documentele prezentate, în copie conform cu originalul, cu adresa nr. 000/07.12.2018 și că au fost luate în considerare la stabilirea situației fiscale personale pentru perioada verificată, precum și faptul că au fost prezentate constatările din proiectul de raport de verificare fiscală asupra situației fiscale personale a persoanei fizice X.

Totodată, se reține că potrivit prevederilor art. 145 alin. (5) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“ART. 145 Raportul de verificare

(5) Persoana fizică are dreptul să prezinte, în scris, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data prezentării concluziilor, punctul de vedere cu privire la constatările verificării situației fiscale personale, punct de vedere ce se anexează la raportul de verificare și asupra căruia organul fiscal central se pronunță în cuprinsul raportului.”

Din textul de lege mai sus invocat se reține că persoana fizică are dreptul de a prezenta în termenul de 5 zile lucrătoare de la data prezentării concluziilor, punctul său de vedere cu privire la constatările organelor de verificare fiscală.

Astfel, punctul de vedere cu privire la proiectul de raport de verificare fiscală a fost depus de persoana fizică X, prin împuternicitul Z, cu adresa înregistrată la Registratura A.N.A.F. sub nr. 000 din data de 13.12.2018, așadar înăuntrul termenului legal de 5 zile lucrătoare de la data prezentării concluziilor, din data de 10.12.2018, acesta fiind analizat la capitolul IV *“Discuția finală”* din Raportul de verificare fiscală nr. 000/2018.

Prin urmare, organul fiscal central a prezentat persoanei fizice constatările și consecințele lor fiscale, iar persoana fizică X și-a exprimat punctul de vedere, acesta fiind analizat în cuprinsul raportului de verificare fiscală, motiv pentru care argumentul persoanei fizice contestatate nu va fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, înaintea luării deciziei, organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.

Față de aceste prevederi legale, se reține că pe parcursul verificării situației fiscale personale au avut loc întâlniri ale persoanei fizice cu organele de verificare fiscală, în care persoana fizică a avut posibilitatea prezentării de documente justificative, clarificări la răspunsuri la note explicative pentru stabilirea situației fiscale reale, ocazii cu care au fost încheiate Minute ale întâlnirilor, semnate și datate de contestatar, fapt pentru care argumentul persoanei fizice verificate cu privire la încălcarea dreptului de a fi ascultat și de a fi informat, nu poate fi reținut.

Se reține că dreptul la apărare al persoanei fizice care se încadrează în drepturile fundamentale care fac parte integrantă din principiile generale de drept a căror respectare este asigurată de către Curtea Europeană de Justiție, nu a fost îngădit întrucât acesteia i s-a acordat posibilitatea exercitării căii administrative de atac, drept de care a uzat prin formularea prezentei contestații administrative, exprimându-și argumentele de fapt și de drept în legătură cu actul administrativ fiscal încheiat și având posibilitatea de a prezenta documente în sprijinul contestației.

3. Referitor la impozitul pe venit stabilit suplimentar în sumă de 000 lei și accesoriile aferente în sumă de 000 lei, stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 01.01.2013-31.12.2013, în condițiile în care persoana fizică verificată nu face dovada cu documente a sursei fondurilor utilizate pentru depuneri de numerar în contul bancar personal.

În fapt, organele de verificare fiscală au analizat mijloacele de probă administrate în cauză, în vederea stabilirii evoluției numerarului la purtător pentru anul fiscal 2013, prin verificarea intrărilor și ieșirilor de fonduri în numerar, ținând cont și de constatările aferente anului fiscal 2012 cu privire la numerarul la purtător de la sfârșitul anului, respectiv 000 lei.

Din analiza operațiunilor derulate în numerar în cursul anului 2013, organele de verificare fiscală au stabilit numerar la purtător disponibil la data de 31.12.2013, în cuantum de 000 lei, rezultând o diminuare a numerarului la purtător în cuantum de 000 lei, sumă preluată la categoria *Sursa fondurilor*, litera g) din Metoda sursei și cheltuirii fondurilor.

Totodată, intrările de fonduri, în numerar, în cuantum de 000 lei au fost generate de operațiuni constând în retrageri de numerar din conturile bancare și încasarea salariului lunar de la societatea B.

În același timp, ieșirile de fonduri, în numerar, în cuantum de 000 lei, au fost generate de următoarele operațiuni: depuneri de numerar la ghișeul băncii în cuantum de 000 lei, depuneri numerar la ghișeul băncii C pentru plată rată credit în cuantum de 000 lei, impozit pe venituri din cedarea folosinței bunurilor în cuantum de 000 lei, cheltuieli personale de trai în cuantum de 000 lei.

De asemenea, în cursul anului fiscal 2013, organele de verificare fiscală au identificat depuneri de numerar în cuantum de 000 lei, efectuate de persoana fizică X în conturile sale bancare deținute la diferite instituții bancare.

Prin urmare, pentru anul fiscal 2013, organele de verificare fiscală au constatat venituri a căror sursă nu a fost identificată în cuantum de 000 lei, pentru care au stabilit un impozit pe venit în cuantum de 000 lei și accesorii

aferente acestuia în cuantum de 000 lei, respectiv dobândă în cuantum de 000 lei și penalități de întârziere în cuantum de 000 lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 138 alin. (10), alin. (11) și alin. (12), art. 145 alin (1) și alin. (2) și art. 146 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

”ART. 138: (10) Cu ocazia verificării situației fiscale personale, organul fiscal central stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizează metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(11) În cazul în care există diferențe între veniturile stabilite potrivit alin. (10) și veniturile declarate de persoana fizică, organul fiscal central solicită persoanei fizice informații și documente pentru clarificarea diferenței.

(12) Organul fiscal central apreciază asupra metodei indirecte folosite și a întinderii acesteia, în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.”

”ART. 145 Raportul de verificare

(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic și legal.

(2) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal central, sub semnătură.”

”ART. 146 Decizia de impunere:

(1) Raportul prevăzut la art. 145 stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza de impozitare.[...]

(3) În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana fizică verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabilește baza de impozitare ajustată pentru impozitul pe venit și emite decizia de impunere.”

coroborate cu prevederile art. 1, art. 34 și art. 35 din O.P.A.N.A.F. nr. 3733/2015 pentru aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, care stipulează:

”ART. 1: Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art. 138 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.

ART. 34: Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere următoarele:

- a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;*
- b) documentele/informațiile deținute sau obținute de organul fiscal referitoare la veniturile, cheltuielile, patrimoniul și fluxurile de trezorerie ale persoanei fizice verificate;*
- c) informații oficiale publicate de autorități sau de instituții publice;*
- d) oricare alte documente sau informații relevante pentru stabilirea bazei impozabile;*
- e) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată sau de plătitori.*

ART. 35: La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei impozabile, organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, exercitându-și dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității.”

Se reține că, organele de verificare fiscală, la stabilirea stării de fapt fiscale a examinat toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare. Pentru verificarea situației fiscale a persoanelor fizice și determinarea în mod corect a bazei impozabile în practică se utilizează mai multe metode indirecte, dintre care metoda sursei și utilizării fondului care constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă impozitării.

Mai mult, conform prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile pentru perioada verificată:

”ART. 79¹: Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că, pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza

impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Potrivit Declarației de patrimoniu și venituri, persoana fizică X nu a declarat disponibilul de numerar deținut pe perioada verificării fiscale.

Urmare, pe parcursul efectuării verificării situației fiscale personale, organele de verificare fiscală i-au solicitat persoanei fizice X clarificări/documente justificative cu privire la numerarul deținut la începutul perioadei verificate, atât în lei, cât și în valută, prin Nota explicativă din data de 19.12.2017 și Nota explicativă din data de 12.03.2018.

Prin răspunsurile la întrebările formulate cu ocazia transmiterii Notei explicative din data de 19.12.2017, înaintate de persoana fizică contestatară către organele de verificare fiscală prin adresa nr. 000, se reține că aceasta a refuzat să ofere clarificări/documente justificative cu privire la întrebările legate de numerarul deținut, limitându-se strict la a face referire la faptul că nu avea obligația de a ține evidența acestuia.

Totodată, prin răspunsurile la întrebările formulate cu ocazia transmiterii Notei explicative din data de 12.03.2018, înaintate de persoana fizică contestatară către organele de verificare fiscală prin adresa nr. 000, organul de soluționare a contestației reține că aceasta a procedat de aceeași manieră, neoferind clarificări/documente justificative cu privire la întrebările legate de numerarul deținut.

Urmare, se reține că organele de verificare fiscală au procedat la analiza cronologică a fluxurilor de numerar pentru perioada verificată, ținând cont de sursele realizate în această perioadă, cât și de utilizările efectuate în aceeași perioadă, pe baza mijloacelor de probă administrate potrivit prevederilor art. 55 din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează: *“Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.”*

În același timp, din analiza extrasului de cont deschis la societatea D, titular fiind persoana fizică Y, soțul persoanei fizice X, prezentat în copie conform cu originalul ca anexă atât la punctul de vedere cât și la contestația depuse de persoana fizică contestatară, rezultă că la data de 09.04.2012, persoana fizică Y a efectuat o operațiune de retragere de numerar în cuantum de 000 euro, însă se reține că persoana fizică X nu a precizat în niciun moment pe parcursul verificării fiscale ca a primit de la soțul acesteia, persoana fizică Y. Totodată, se reține că sumele acordate în numerar în perioada supusă verificării, trebuie să se efectueze în mai multe tranșe și că fiecare tranșă trebuie să fie sub plafonul de 25.000 lei, pentru a se încadra sub forma autentică a unei donații, conform prevederilor art. 1011 alin. (4) din Legea nr. 287/2009, privind Codul civil: *“Bunurile mobile corporale cu o valoare de până în 25.000 lei pot face obiectul unui dar manual, cu excepția*

cazurilor prevăzute de lege. Darul manual se încheie valabil prin acordul de voință al părților, însoțit de traidțiunea bunului.”

Mai mult, se reține că nici prin declarația de patrimoniu și venituri înaintată de persoana fizică X către organele de verificare fiscală, nu au fost înscrise sume primite cu titlu de dar manual la categoria *Elemente de venituri – Venituri realizate care nu sunt impozabile*.

Astfel, în vederea determinării stării de fapt fiscale potrivit art. 10 alin. (1) și (2) și a art. 73 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, persoana fizică X avea obligația de a prezenta documente doveditoare pe tot parcursul efectuării verificării fiscale, respectiv:

“ART. 10 Obligația de cooperare

(1) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să coopereze cu organul fiscal în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute, cu respectarea prevederilor în materie penală și procesual penală.

(2) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților ce îi stau la dispoziție.”,

coroborat cu art. 73 alin. (1) din același act normativ, care stipulează:

“ART. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Din textul de lege mai sus menționat se reține că plătitorul deține obligația de a dovedi actele și faptele ce au stat la baza declarațiilor sale.

Or, se reține că persoana fizică X nu a prezentat documente justificative care să facă dovada transferului sumei de bani între persoana fizică Y și persoana fizică contestatară.

Mai mult, se reține că organele de verificare fiscală au luat în considerare documentele referitoare la plata ratelor de credit conform contractului de credit ipotecar nr. 000/2007, încheiat cu societatea A, prin prisma faptului că aceste plăți au fost efectuate prin bancă de către soțul persoanei fizice contestatate, persoana fizică Y, urmare adresei din data de 11.10.2012 emisă de societatea E.

Față de cele reținute, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederilor pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de persoana fizică X pentru suma de **000 lei**, reprezentând impozit pe veniturile a căror sursă nu a fost identificată.

Referitor la accesoriile în sumă de 000 lei aferente impozitului pe venit, având în vedere că prin prezenta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere nr. 000/2018 pentru impozit pe venit în sumă de 000 lei, iar stabilirea de accesorii aferente impozitului pe venit în sarcina contestatarului reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația și pentru suma de **000 lei** cu titlu de accesorii aferente impozitului pe venit, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului ținând cont și de faptul că persoana fizică X nu contestă modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, emisă de organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice pentru suma de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe veniturile a căror sursă nu a fost identificată;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe veniturile a căror sursă nu a fost identificată;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile a căror sursă nu a fost identificată;

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul ... în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL